

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

21 октомври 1975 година*

По дело 24-75

с предмет запитване, отправено до Съда в приложение на член 177 от Договора за ЕИО, от Tribunal du travail, Брюксел, единадесети състав, и с което се цели получаване на отговор по спора, висящ пред този съд, между

Teresa Petroni, живуща в Cagliari, (Италия),

Silvana Petroni, живуща в Fano, (Италия),

и

Office National Des Pensions Pour Travailleurs Salariés (ONPTS) à 1060, Брюксел,

относно действителността и тълкуването на член 46, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 18),

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н R. Monaco, г-н H. Kutscher, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н M. S0rensen, г-н A. J. Mackenzie Stuart и г-н A. O'Keefe, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner

секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С решение от 24 февруари, получено в регистъра на съда на 6 март 1975 г., The Tribunal Du Travail of Brussels постави три въпроса по член 177 от Договора за създаване на ЕИО относно законността и тълкуването на член 46, параграф 3 от Регламент № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагане на социалноосигурителни схеми за наетите лица и техните семейства, които се придвижват в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 18).

2. Тези въпроси са повдигнати в рамките на дела между белгийската институция, отговорна за изплащането на пенсии на наети лица и наследниците на работник мигрант във връзка с изчисляването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, която последният е имал право да получава до смъртта си.

* Език на производство: френски.

3. Работникът, който е придобил осигурителен стаж в Белгия и Италия и е изпълнил в първата държава-членка всички условия, задължителни по националното законодателство за получаване на право за обезщетение, което, изчислено на базата на това законодателство, възлиза на 34 358 BFRS.

4. От друга страна, за да установи своето право на обезпечаване във втората държава-членка, той се е позовал на разпоредбите на член 45 от Регламент № 1408/71, а за изчисляването на това обезщетение, действително придобития стаж в двете държави-членки е бил сумиран, а обезщетението в Италия - разделено.

5. Като се възползва от правилото, което ограничава препокриването на обезщетения, осигурени от различни държави-членки, установено по член 46, параграф 3 от Регламент № 1408/71, Белгийската институция е намалила обезщетението на 26 427 BFRS.

6. Тази сума представлява теоретичната стойност на обезщетението в Белгия, т. е. размерът, който би бил дължим, ако стажът, придобит в двете държави-членки, е бил придобит в Белгия, намален с обезщетението в Италия, изчислено след сумиране и разделяне.

7. Този метод на изчисление на белгийската институция цели да приложи на практика принцип, съгласно който работникът мигрант се уверява в получаването на общо, въз основа на различните пенсии, предоставените му от различните държави-членки, сума равна на обезщетението с най-голям размер, което би получил, ако той бе прекарал целия си професионален живот под законодателството на едната или другата от заинтересуваните държави-членки.

8. Съгласно същия принцип тази сума е максималното, което той може да получи общо на базата на тези различни пенсии.

9. С въпросите, отправени към националния съд, се цели да се разбере дали настоящото правило, доколкото представлява ограничение на припокриването, трябва да се прилага в случаи, подобни на настоящия, и ако е така, дали поради това то трябва да се счита за несъвместимо с член 51 от Договора.

Относно първия въпрос и първата част от втория въпрос

10. С тези въпроси се пита дали член 46, параграф 3 от Регламент № 1408/71 на Съвета е в съответствие с член 51 от Договора, и ако е така, дали той трябва да се приложи спрямо пенсията, предоставена на работник мигрант на базата на осигурителен стаж, който не се припокрива с осигурителен стаж, използван като основа за изчисляване на пенсията, предоставена в други държави на Общността.

11. Регламентите в областта на социалното осигуряване на работници мигранти имат за основа, рамка и граници членове 48 - 51 от Договора.

12. Член 51 изисква от Съвета да приеме в областта на социалното осигуряване "необходимите" мерки, за да предостави свободното движение на работници,

при условие че събирането, по-специално с цел придобиване и запазване на правото на обезщетение и изчисляване на размера на обезщетението, за целия стаж, взет предвид съгласно законите на отделните държави.

13. Целта на членове 48 - 51 не може да бъде постигната, ако в следствие на упражняване на тяхното право за свободно движение, работниците губят привилегиите в областта на социалното осигуряване, гарантирани им при всички случаи от законодателството на една единствена държава-членка.

14. Член 51 от Договора се занимава преди всичко със случаите, в които законодателството на една държава-членка само по себе си не предоставя на заинтересованото лице правото на обезщетения поради недостатъчен стаж, придобит съгласно това законодателство, или му отпуска единствено обезщетения в по-нисък от максималния размер.

15. За преодоляване на настоящата ситуация, по отношение на работник, който последователно или периодично е бил предмет на законодателството на две или повече държави-членки, се предоставя сумиране на осигурителния стаж, придобит съгласно законодателството на всяка от тези държави.

16. Сумирането и разделянето не може да бъде извършено, ако резултатът е намаляване на обезщетенията, за които заинтересованото лице може да предяви искане по силата на законодателството на една единствена държава-членка и на базата само на осигурителен стаж, придобит съгласно настоящото законодателство, при условие че настоящият метод не доведе до припокриване на обезщетения за един и същ осигурителен стаж.

17. Сумиране не се прилага дори в случаи, когато осигурителният стаж, придобит в съответната държава, съвпада с осигурителния стаж, придобит в друга държава-членка.

18. Това тълкуване е изрично потвърдено в член 45 от Регламент № 1408/71, съгласно който институция на държава-членка, чието законодателство обуславя придобиването, запазването или възстановяването на правото на обезщетение за изпълнение на периоди на осигуряване или пребиваване, взема предвид периодите на осигуряване или пребиваване, придобити в друга държава-членка единствено "доколкото това е необходимо".

19. Следователно с приемането на Регламент № 1408/71 Съветът е възнамерявал да съгласува правилата, които установява с изискванията на член 51 от Договора.

20. Член 46, параграф 3 се явява правило, което ограничава припокриването, и Съветът, в изпълнение на правомощията, които има по член 51 относно съгласуването на социално-осигурителните схеми на държавите-членки, има право, съгласно разпоредбите на Договора, да установи подробни правила за упражняване правата на социални обезщетения, които заинтересованите лица черпят от Договора.

21. Въпреки това, с член 51 е несъвместимо ограничаване припокриването на обезщетения, които могат да доведат до намаляване правата на заинтересованите лица, които вече са ги ползвали в държава-членка по силата единствено на националното законодателство.

22. Следователно уместно е да се заключи, че член 46, параграф 3 е несъвместим с член 51 от Договора, доколкото налага ограничение на припокриването на две обезщетения, получени в различни държави-членки чрез намаляване размера на обезщетението, придобито единствено от националното законодателство.

23. Следователно другите въпроси са загубили своя смисъл.

По съдебните разноски

24. Разноските, направени от италианското правителство, Съвета и Комисията на Европейските общности, които са направили възражения пред Съда, не се възстановяват.

25. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

по изложените съображения, Съдът реши:

в отговор на повдигнатите пред него въпроси от The Tribunal Du Travail, Брюксел, 11-ти състав, с решение от 24 февруари 1975 г.:

Член 46, параграф 3 от Регламент № 1408/71 на Съвета е несъвместим с член 51 от Договора, доколкото налага ограничение на припокриването на две обезщетения, получени в различни държави-членки чрез намаляване размера на обезщетението, предвидено единствено в националното законодателство.

Подписи